

אַמְנוֹן יוֹגֵד

נְשׁוֹמְרֵי סֶף הַתְּהוֹם

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

קוראים יקרים

"מוטיב על נס" הוא כתב עת המעלה על נס בכל גיליון ספר אחד של יוצר אחד. כל גיליון כולל מספר יצירות הלקוחות מהספר הנבחר במטרה לעודד את החשיפה של היצירות לקוראים. והפעם...

שומרי סף התהום – אמנון יוגד

אופיר בינורים (ה'תש"ף 2020)

זהו ספר ייחודי וחדשני, לבה רותחת של מילים המתכתבת עם הלב, המחאה והחברה. זה לא ספר שירה רגיל, אלא ספר קליידוסקופי הכולל קטעי שירה מסוגים שונים שניתן לכנותם בשם פרזזה מחורזת. ספרו בוחן את החצר האחורית האפלה של הממסד והחברה הישראלית.

מעט על אמנון יוגד

אמנון יוגד נולד בשנת 1969. איש חינוך ומורה לספרות. החל לכתוב בשנות ה-80 של המאה ה-20. המשורר אריה סיוון ופרופ' גבריאל מוקד היו הראשונים שזיהו ואימצו את כשרונו אל חיקם. שיריו הוצגו לראשונה בשנת 1987, בהיותו בן 18, בכתב העת "עכשיו" בעריכת פרופ' גבריאל מוקד וברוך חפץ. יוגד רואה בכתיבה שליחות וממשיך בעשייתו הספרותית המתבטאת בכתיבה עשירה, ייחודית ורב־גונית. כתיבתו מתאפיינת בעוצמה פנימית ובבוז לקובעי המדיניות ולמקבעי המוסר.

קריאה מהנה!

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

התגלין האלוהי

תפילת חשאיין למצפיי ישועה בלא ידיעתם האדמו"ר הדליק נר ב"זאת חנוכה" והחסידיים אמרו: "חכה לשירה. שירה כזאת לא שמעת מעולם". למצפיי ישועה בהזכרת שמנו בלא ידיעתנו, בתרומה למשפחה נזקקת, משפחתנו. בצל הדלקת נשמותיו בצללי נשמתו ועוצם החיורון של כף ידו המורה לאלוקיו.

כזב אכזב הגטאות המוזהב מתדפק על ארון הברית לקחתו באקספרס לאבותיו. האדמו"ר המלהטט חוזר בתשוקה על הילולת הממחטה, שבו בידי קהלו הלוהב. לקחו מתלהם, מתלקח בחולם חולם. אז שני היטב, חלמי והחלימי – הרוב הטוב בידיך, החפמי בחוכמת חלם.

עגגים על גיזת השעה, גינזך המדינה וצו הלב גרושה באצולת עצמה וסופר צללים משחקים עם קלפיהם בפתרון הבעיות המתמשך, הקרוי חיים. היה נכון! מצמצמים שורות, סוגרים בפניך רוחים שחס ונרפס לא תגזור מלמעלה את פלא הילת הקצפת. בוז העם בתפילת חשאים. ההקסמטר הדקטילי המשויש מחמש את המעגל בחוט המשולש, שלעולם לא ירבע.

לכן, גם את נשמה, צאי מד' אמות הקופסה: "אולי אביא ילד מזה שרצה ללא מחויבות ואגדל עם מי שרצה מחויבות ללא ילד"? פתרון יצירתי יצרני לכל המתחבטות, החובטות וההוגות בנשאינו אתה יומם וליל. "עוד לא החלטתי על החליטה". דעי, גם זו החליטה, אהנהן בדאבה עוד.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

חזר בתשוקה בצינור השקיה עקום
קורא יקר, תודה שבחרת לקרוא את ספרי. קבצנים לא יכולים להיות
בררנים, לבקש מזומן, ולא לקחת קופסת סרדינים כמו שהוא ליד הביגלה
והזעטר בשער יפו. ישנת, התפרקת והורכבת כבתחילה. אל תחפש, תמצא!
עזב אותך מתחיליות, סים את שנגמרת.

בבינה, במסד הטפחות של חבירת הלבבות מצוי השיר 'טפיל מושלם'.
ספרך קורם עור ושירים, ואיתו אתה. בורא אותי, והוא אותך. חציון
אביון, אינך שלם בלעדיו. סובב את ספין העצב בהמנון הישרדותית התקוה,
המאוהב בהתאהבות בשפמותר.

מקורב דחוי, מזוהה בארצית, נועץ נחם בבשר החיים העסיסי. בתקופת
הריחוק גובב שעתך בדקת פחד בבטיק חבל. סח בטנטון המעצים את
מילות בודקת המילות. פארות מחשבותיך לשוא נפערות. נבצרות צעדיה
מצרות צעדיך, נוצרות אישך. צרותיך הן תופת הצרותיך למול תועפות
הצהרותיך.

נפשך חוצבת פנימה והחוצה בלדת הדם הטבורי. החתול המחול של פנג
מילל לזאב כאבך. הודה על הקול, קולך. לשיר זה כמו להיות זמר, אז
בבקשה תשיר אותנו לבדך עם שירך. כפרתי כפרתך, מי שמוחל על כבודו
מוחלים עליו, מחל לך במחילה ממך.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

ידי הפטל ניבטים

ללבוש את כפפת המוזה על ידי, לילדה שנית מבין נשימותיה פליאה והשתאות מול הנצח והשאלה הנצחית של המוזה. שעון החול הפיראטי חדל לתקתק והזמן הפרטי נודל. בית הילדים, "האפסנאות", כפי שקראת לו, התרוקן זה מכבר ועימו גויף. לזכרך יש כבר ילדים האוחזים בגלימתו, שומרים שלמות לא תהיה בו ממשלה.

כפות המנעול הכפות ייסובו על צירן, אך הדלת לא תפתח למענך. זכרך שהופר ודישן אדמות לב, הניב יבול נאה וחי. אם כן, נחזור לשאלה: מי שינה את פני ההיסטוריה, רבים או בודדים? ההיסטוריה שאלה שאלה ובמהופך היית לה התשובה.

לפרוט על נימי הנפש אינה משימה קלה, דרושה לכך אוזן קשבת ויד אמונה. ואותך שהפלאת נגן, נוריש לבנינו ולבני אחרינו. אז אל תפחדי מהחושך, את חיה בינינו באור.

מנסה לנסח במילים את שכולם חשים, לטוח את האבל, לתוך אותו. אפסל אותך במילים, אצור הולוגרמה של דמותך כדי שתהיי פה במעמד שנולד בעבורך. כמעין שלא מתבגר, יד נעלמה סוחטת את כפתור הרגשות, שאינו רוצה להתגבר. "לשם מה נוצרו מלכתחילה?"

להתבייש? שיתבישו מי שאינם חשים בושה, שמעלו באמון עצמם, פניהם מרצדים במסכי הטמבלוויזיה. המסך מולי כבוי, המסך הפנימי פתוח. החיים הוירטואליים הם חיי ביני לבני. לוקח סיכון ויוצא לפגוש אנשים אמיתיים, פחדים, ריחות, טעמים, מראות, שקרים ואמיתות.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

במגרה נסתרת, זו הקטנה, שמתגעגעת לחיבוקך ועושה לך מקום במיטה. זו שהודתה לך על שנים עלומות במחיצתה. זו שאמרה ש"אימא – אין מי שיחבק כמוה". מצאה יומן חבוי ובו הגדרות לפתרון תשבצים. גם לזה הותרת די והותר הנחיות ברורות.

מכיון שסופי, החלטתי להקריא שירי לך. ומכיון שכן, תמה בושתי במבט. כטיפות מים הדולגת למעין שזה מכבר נעקר, נסלל והפך לאחד האדם. שם פלסטר על דברי הפלסטר: זאב ננעני בודד מסתגר, פרת חלב הנועטת בדלי הנבדל, ציד המשחק רילטה עם אהבת בנותיו. משמורת משותפת של צירופי מילים ותובנות, היא תואי הויתר להתגלות. מהות השראתך בעולמו. ההשראה היא הרשאה לאפשר סליחות בעמלת המעילה.

איפה ואיבה גורסות את הכבשה הלבקנית של המשפחה. הביקורת העצמית מהללת את האסטרונאוט הקדום. הפישלון החרוץ חרוץ שירו באובליסק של נפרטיטי החרוזה בלוקסור. חומר אפל מכתר את הרף השיר. נודר, ובראשון שוב קוראיו דוקר. המשורר, מן פולש המשנה את המאזן האקולוגי של חוק המאזין. מחקי ואמציהו בלדת מלקחים, בצריבה תודעתית נעימה. יש מספיק פלנקטון נהדר לכולם במדינת ההדרה המהודרת.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

חריפות רגשית מצויה

מעביר זום ארוך אל הרחוב שבו שומע עצמי נושם צעדים מהוססים. זע חרישי לאורך רחוב שקט - אדמזלמה. הציפורים קופאות מעל ראשי, כחלחלה שלפני המזיקה.

נכנסת בהילוך איטי אל הבית פנימה, ורק הרעש נשמע חד וברור, חד גוני ומהיר נדיבור הדבור. פוסע לאיטי. נו, יש לי זמן לראות את ביתה פנימה, זהו בית מת, שהפול בו ריח של סבא. זקנתה ממלאה את הבית ועיני ממלאות את החדר ומציפות את מוחי.

פוסע, עיני הן המוקד ומצלם לה את הפנים הסגור שלה לתוכי. לפתע עוצר, מרגיש כפולש. מדיחה כלים ומדיח עצמי מהיותי ציד מכשפות. עוזבה לנפש ופוסק לעשות נפשות.

עיני בעשות רגילות ונטשפות מדמע מחניק של יתמות. ממשיך לטמא את הרחוב בהליכה איטית. נזה אני. פוסע ופועלות הבנין כבר שם, כי גם השמש רם, והבוקר מנומנם ואף היום בא והחל במ.

התגלית שמחת הטבע מעורבת בשקיעות לבנות. צמרות שואגות ריח קיץ בזכרון ילדות קסום. מקודש בין גבעולי ענבים בתוף ירח חמוד וענוג. שירה עמוקה, ענוגה, ריקוד כבד של מעשנת בשרים חיים בעשן ענודה.

רגשותינו, תום נעורינו שפוי. משתוקק, מתבונן דרך מראה חד צדדית של תא וידיא. חום הקיץ מעיב, קירות בזלת סוגרים עלי. ורוד וצהוב, תכלת וארגמן.

שיר אהבת טבע ססגוני. גברות במגעעות, אדונים במלמה. רוקדים בינות לעמודי שיש, שש וצלופן. נצטרף לחגיגת אהבת קיצים מעוטפת, זוממת זממה בזמם זמם בטעם דובדבן.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

בְּרַחוּבוֹת עֵיר רוּחוֹץ לֹא דָמִים לֶקֶט פְּאוֹרוֹת לַעֲבִי הָרוּחַ. 9 יְמֵי בְרִיאָה חֲזָרוּ
בְּקֶרְדּוֹם לְרֹאשֵׁי הָרְדוּם. הַשִּׁיק הָאֶפֶר אֶת כּוֹחַ הַמַּסְתּוֹר, הִסִּיר אֶת סִתּוֹ
הַלֵּילָה הַמְּלַטֵף יִלְדוֹת שֶׁל עֲלֵעָלִים מוֹשְׁלָכִים בְּיָמִים רְדוּמִים.

שֶׁלַג שֶׁל לְבָנָה נּוֹפֵל, רוֹקֵחַ מְרַקֵּה שֶׁל הֶבֶל שְׁלֵגִים. נִמְסָה פְּתֹאֹם הָעִיר
בְּמֵי וְרָדִים. מִתְעַבֵּן לַעֲצֻמָּה, מִתְאַוֵּן וְהוֹפֵךְ לְשֹׁבֵר עֵנָן. שֶׁט מַעַל הַשִּׁיר לְמִן
יַעַד סִתְמִי, שֶׁט אֵל מְלֹא גוֹיֶפָה, עַד כְּלוֹת עֲבָנִים.

מִגִּיחַ אֶל עוֹלָם מִתּוֹךְ רֶחֶם, מִגִּיעַ וְחוֹטֵף אֶגְרוֹף בְּפֶרְצוֹף. שִׁינֵי נִשְׁבְּרוֹת לְתוֹךְ
פְּנֵי הַרְכוּת, רְכֻרוּכֵי־זוּף גּוֹפֵי מִתְנַמְסֵת תַּחַת שְׁמֵשׁ מְצִיאוֹת כְּבֹדָה וּמַעֲנָה.
מוֹכָה בְּמַקֵּל הַמַּצֵּר, מִתְעַד וּמִסְפֵּר. בְּדוּכָנִים מוֹצֵא מֵהַהוֹרֵג אֶל מִזְבֵּחַ הָאוֹר,
אִישׁוֹ אֵינוֹ נוֹצֵר. יוֹצֵר, נוֹלָד מֵהַנוֹצֵר.

מִכָּהָה אֶת סֵף הַחִידּוֹלֹן כְּעֵיט צֶהְבֶּהֱב, כְּקִיץ הַיֶּפֶה שֶׁהָיָה לָנוּ אֵיתָן. נִמְשָׁף אֶל
הָרִיגוּל הַנִּפְשִׁי וּבֹדֵק עֲצֻמֵי שׁוֹב מוֹל הַכּוֹתֵל הָאֵיתָן. יֵשׁ חִידּוֹלֹן בֵּישׁ הַנִּמְצָא
שְׁלוּחַ, בְּכֶרֶס הָאֵין הַנִּמְצָא נְפוּחַ וְתַפּוּחַ.
יְכוֹל לְדַמּוֹת עֲצֻמֵי לְצִיפּוֹר וּלְדַמּוֹת נִפְשֵׁי לְעוֹף. יְכוֹל לְעַמּוֹד עַל רַגְלֵי ה-1
וּלְחַקוֹר בְּנִפְשֵׁי ה-1. יֵשׁ עֶצֶב וְיַדַע, וְיֵשׁ מַמְלַכֵת פְּנִטְזִיָּה הַמְּלוּחָה מִמְּלַחִים
הַמּוֹתְפָּלִים מְדַמְעֵת הַקּוֹל.

כְּעֵיט בְּמַעוֹפוֹ אֵלֵי שַׁחַק, עֵנָן וְשֵׁט, כְּגַל הָאוֹר הָאֲדִיר הַקּוֹרָא לְנִדּוֹד.
כְּמִשְׁטֵמַת עוֹלָם, מְפַנֵּיָה נַעֲצָמוֹת אוֹזְבִיָּה לְשִׁמוּעַ אֶת שְׁמַחַת הַפְּנִים וּמַעוֹף
הָאֲנִי הַמִּתְגַּבֵּר בְּחֻדוֹת חֲדָרִים, הַמּוֹצֵאֵת אֶל הַחוּץ וְאֶל הָאוֹר.

זוֹרֵק בְּדִים לְעֶבְרִים, מִתְנוֹפֵף כִּירֵק בְּשֵׁל מַעַל גָּזוֹת. נִמְצָא כְּמוֹ שְׂאֵהְבָה
נִפְשִׁי. זוֹרֵק בְּדִים אֶל עַל, אֶל הַגְּבוּהָ בְּמְרוֹמִים, מוֹצֵא חוּט לְמוֹשְׁכוֹ אֵלֵי,
מְטָה אֶל בֵּין בְּדֵי.
שְׁעַת יְדִיתִים הִיא הַשְּׁעָה וְלֹא שְׁעַת הַצּוּ. כְּבוֹיַת חִיטִים מְשׁוּלַחַת רֶסֶן אֶת
הוֹרְסֵת בִּי כֹל חֻלְקָה טוֹבָה וּמְשַׁלַּחַת בִּי דְבָרִים שֶׁלֹּא מֵהָעוֹלָם הַזֶּה.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

וּתְנַקְּרָהוּ: צִיפּוֹר שְׂמִים עוֹדְנָה עוֹגְנָת, וַיִּטְלוּ מִיָּמָיו עַל אֶרֶץ הַכְּפּוֹר. צִיפּוֹר
וַדְרֹר יִשְׂאוּ פְּרִי לַהֲרִים הָרְמִים וַיְהִי מוֹשְׁלֶךְ עַל לֹא עוֹל בְּכַפּוֹ. לִיבּוֹ בִּידוֹ,
יָדוֹ בְּכִיסוֹ, פָּנָיו קְרוּעוֹת לוֹ בְּרֹאשׁוֹ. אֶצְבְּעוֹ נָעָה, זַע גּוֹפּוֹ.

גּוֹלֵשׁ בְּפִאֲתֵי מְזַרְח, מוֹשְׁלֶךְ נַח עַל נוֹף סַתְמֵי וְעַל דְּמֵי הַנְּהָרוֹת כּוֹלֵם.
הַבְּרוֹת מִתְהַבְּרוֹת שֶׁל צְלִילֵי בּוֹקֵר נִשְׁפָּכִים עַל הַיֵּכַל שְׂמוּט. גּוֹלֵשׁ וְהַרְחֵם
כְּרוּחַ שָׁח, לֹא נַח וּמִתְרַעַם מֵעַל נְפִילֵי עוֹלָם. יֵשׁ בְּכִי בְּרַגְלֵי הַכִּיפְּאוֹת. אִישׁ
תְּלוּי וְאַרְיִסְטוֹ מְשִׁיקִים כּוֹסוֹת.

כְּעֵט הַמוֹשֵׁף אֶת הַיָּד הַנְּגַרְרֶת, כְּבַתּוֹלֵת הַיָּם הַעֲמוֹק שֶׁבְּחוֹמֵר הַגּוֹלְמֵי. רֹאשׁ
גּוֹלֵם חִיטִּים חִיּוּךְ אַחֲרוֹן הַקְּפִיא, בְּדוֹ הַרְף הַיִּשְׁיִיר חוּט שֶׁל עֲרֵגָה. אֲבָקָת
יוֹמוֹ פְּזָרָה הָרוּחַ, כְּצִל תְּכָלִית הַמְּפּוֹזָרֶת וְנִלְמַדֶּת בְּעֵלִים הַיְבֻשִׁים.

הַנוֹטֵר הַמְּקַלְטֵר
אֵל הָאֵלִים יוֹשֵׁב וְאוֹכֵל אֲרוּחָה כְּשֶׁרָה בְּבֵית הַעוֹגֵב הַנְּצַחִי שֶׁלָּהֶם. יִלְדִּין
הַפֶּקֶר, גּוֹפּוֹ צֶפֶד הַרוּחַ, וְנִפְשׁוֹ לַחוֹפֵשׁ שְׂאֵפָה עִם מֵאוֹת נְפֻשׁוֹת, בְּהֵן יָד אִישׁ
לֹא תִפְצָה. אֶתְמוֹל עֲבְרוּ בִּילְדוּתִי עֲלֻמוֹתֶיךָ, בְּחֻלְקוֹ מְאֵהְבוֹתֶיךָ וּבְהִפְיִצְן
הַשִּׁיר הַטוֹב מִכּוֹלֵם, שִׁירֵי הָאֲחֵר, נְפוּץ נְפוּצוֹ.

אֶתְמוֹל לְמֵרָאִית יוֹמֵי הַרְאִשׁוֹן נַח זְרֵי זְחוּת, לְמֵרָאִית יוֹמֵי הָאֲחֵרוֹן נַחֲתִי
שְׂכוּחַ. לְמֵרָאִית עֲרִפְלִי עֵבֶק הַנְּחֲתִי רֹאשִׁי בְּשִׂאֲנוּת אֵין קֶץ. לְמֵרָאִית
תּוֹכְחָה אֵילְמַת הַרְגְּשֵׁתִי זָר וּמְבוֹזֵר פְּתוֹכְחָה עֲצֻמָּה.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

יקום נָבִקֵע

שְׁאֵגַת אוֹפֵלָךְ מִתְעַנֶּנֶת, מִתּוֹךְ תְּמַרְתָּה עֲלוּי גִילויֶיהָ נִסְתָּם. יִשָּׁן נוֹשֵׁן הוּא תוֹרֵיקוּתָה, ס מְרוֹבֵעַ נִמְצָא שָׁם מַעַל. נִמְצָא מִרְחָץ בְּבִיתָה. בְּבִיתָה נִמְצָא מִרְחָץ שֶׁל מִים. צְלוּלִים וּמְפִיכִים כְּתִסֵּס חֲלָלִי, וְכֵל תְּאִי מוֹחָה מְסוּמָמִים בְּשֵׁל.. וְכֵל גּוּפָה בְּשֵׁל.

הוֹלְגָה מְסִתְעֶרֶת עַל הַחוֹף בְּטָרֶף רִצְחָנִי שֶׁל טָרֵם אִמְשׁ. מִמְרָה תְּהוּם שֶׁל פֶּלֶג גּוּף שְׁטוּף זִימָה, מִרְחִיקָה אוֹיְבִים בְּגוּף גַּחְלִילִי כְּאִבּוּקָה.

קֵר. טוֹבֵעַ נֶאֱחָז בְּכֵל שְׂדֵמוֹת פּוֹעֵמִים, אִינוּ יוֹדֵעַ לְחַלֵּץ עֲצֵמוֹ מִהֶרְשֵׁעַ. כֵּל הַחֲלֵק שְׂמֵמֵעַל נֶאֱסָף לְמַעֲשֵׂה הַפְּשָׁע, טָרוֹף מְטוֹרָף הֵבֵן. כְּלָבִים נִפְעָמִים זָרְקוּ מִבֵּט זֹעֵם וְהִפְטִירוּ בְּבוֹשֶׁת לְתֵת אָדוּם תּוֹסֵס.

הֵן עוֹשׂוֹת זֹאת לְשֵׁם חוּם גּוּפֵן, עוֹשׂוֹת זֹאת לְשֵׁם קִרְבָּתָן וְהִבְלוּתָן. בְּגֶשֶׁם, יַעַת יוֹרְדוֹת הַטִּיפּוֹת וּנְמִסְכוֹת עַל הַכּוֹל, גּוּפֵן פּוֹלֵט עֲנֻנוֹת חֲמָה וּמִהִבְלִיָּה. אִז רַק לְשֵׁם כֶּךָ עוֹבְדוֹת הֵן, הַנְּמָלִים.

גֶּשֶׁם רַעֲנָן בְּתוֹךְ נִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּה, גְּנִי עֵינֶיךָ נִמְלֵאוּ עַד גְּדוֹת, יָדֵי זְלָגוּ לְגוּפֶיךָ. הַפְּגִיָּת אִפִּיק מִבְּטָךְ לְבָאָרוֹת מוֹחֵי "עַל מָה אַתָּה בּוֹכָה בְּמַיִם"? זֶה סֵתֵם גֶּשֶׁם, אִמְרָתִי מְחִיף.

מִמְטָרִים בְּשׂוּמִים כְּמַכּוֹל חוֹרֶף. מִים כְּבָדִים נוֹפְלִים בְּרַעַשׁ עַל רִצְפוֹת רְחוּב בְּנֵאלִיוֹת, וְאִנוּ בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים נוֹפְלִים זֶה עַל זֶה. שׂוֹב, כְּבִלְלוֹת הַקִּיץ הַשְּׂרָבִיִּים, כְּשֶׁרִיחַ הַמֶּלַח נִישָׂא אֲבִיךָ. מִים זּוֹרְמִים לְמַרְגְּלוֹת הָרְחוּב בְּמֵן גְּאוּהַ וְשִׁפְלוֹת בְּנֵאלִיוֹת.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

רִיחַ הַגֶּשֶׁם כִּהִתְמַזְגוּת הַטִּיפּוֹת עִם הָאֲדָמָה הֵן כְּבוֹשֶׁם הַנִּפְלֵא מִכּוֹלֵם, הָעוֹטֵף אוֹתָךְ עֲרוּמָה, כְּחֶלֶק מִמֶּנִּי, הַנִּלְקַח פֶּתַע אֶל בֵּינֹת לְאֲנָשִׁים. הַיּוֹם הָעוֹבֵר מִרְחִיק טִיפּוֹת חִבְקֵינִיּוֹת מְאֻדְמַת לֵב נִרְגָּשֶׁת לְמֵרָאָה אוֹהֵב.

הַבוֹשֶׁם שְׁלֵה מִכָּה אוֹתִי בְּצַבְעֵי יְרוֹק וְצָהוֹב, שְׁעָרָה שׁוֹבָה אוֹתִי בְּצַבְעֵי דְרָכִים. לְצַד אֵלוֹן מוֹנֵחַ רֹאשִׁי אֶצֶל מִדְּמֵנֵת לֵב. חֲרִישִׁית הָרוּחַ וְשׁוֹבָה, יְרוּיָה לְנִשְׁיֶקֶת אוֹהֵב.

מְזַעְזַע הַצָּבַע וְחָם נִשְׁפָּךְ זֹלוֹג בֵּין עֵינָיָה. בְּזוּיֵת תְּכֵלֶתִית מְצוּי הַתּוֹם הַשׁוֹפֵעַ, וְיֹלֵד בֵּין גְּבוּתֵיָה, וּמִגְדָּבִים שֶׁל אוֹשֶׁר שְׁפָתֵיָה, וְאָדָם וְאִישׁ נּוֹפְלִים, נִשְׁבָּרִים לְמִרְגְּלוֹתֵיָה.

קוֹ תַחְתִּית מְתַמְתַּח אֵלֶיהָ, יֵלֵד מִמוּקֵשׁ יֵשֵׁן בְּזֵרוּעוֹתֵיָה. בּוֹיָג הֵילֵד, מִחִישׁ וְצִמָּח, מְשֻׁבָּרִים בְּתוֹךְ חִיָּה.

רְטוֹב מְנִשְׁקִיקוֹת טָרָם לִילָה, טָרָם חֲרִישׁ, טָרָם חֲצִיר וְיָגִיעַ, עֵמֶל וְאוֹבֵד בֵּין מוֹמֵי רְחוּקִים. קֶטֶן הֵיֶרֶחַ וְדֵל, וְקֶטְנִים כּוֹכָבִים. יֵשֵׁן הֶחָטוּף וְנוֹסֵעַ הַרְחֵק, בְּכַף הַתְּקוּהָ הַטּוֹבָה הוּא טוֹבֵעַ.

וְכֵל יֵילוֹד אִישָׁה קוֹרָא לָךְ אִם, וְכֵל אוֹשֶׁר רַעֲנָן שׁוֹפֵעַ מְזִינָה. רְטוּבָה וְחִסוּכָה כְּאֶרֶז, כְּסַפִּיֵת הָרַעְדָה הַכְּתָה אֲלוֹנִים בְּטָרָם עָרֵב. וּבְטָרָם יִכְבֶּה הַיָּם בְּרוֹ מַעַל גְּלִי בְּנָיו, דִּיגִים גְּאִים, תּוֹמֵת בְּאֵרִיחִים הַמֵּתְאָרְכִים שְׁמֵשׁ מְעוֹנְנֵת אֲרוּכּוֹת.

לְבוּשָׁה הֵיית בְּבוּשָׁה סֵתָם כִּף לֵאלֹהֵי הַיְדוּרִים, מוֹתֶרֶת הֵיית וּבְכֵל זֹאת קְדוּשָׁה לְהַרְהוּרִים. אֶסוּרָה אֶת וּבְעוֹד יוֹם קָרֵב נִסְוֶגָה לְמִרוּרִים.

דְּרוֹר הָאֶשֶׁל סוֹמֵק גְּבִינֵי צִילָה, דוֹמַעַת שִׁירַת צִיפּוּרִים לְהִיכְלָה. צֶלַע הַר נִכְפָּף פֶּתַע וְיִתֵר כְּחֵץ מְשֻׁנָּה מִמֵּדִים, וּמִגְפַת גְּלִי הַיָּם מִכָּה הַיָּדִים.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

מה איתך ילדת איברים? מה אתה רוצה, ילד סתו? היכן אתם, ענני ברכה?
הילד הקטן בתוך קונכיה מְקִישׁ אֶת צוֹ הַשְּׁעָה לְאַלְמַנַת הַנְּחִיָּה הַחֲשָׁאִית.
נְשִׁיקוֹת לְשׁוֹנָה נּוֹצֵרֶת, מוֹתִירָה שׁוֹבֵל שְׁסוּעַ, כְּשִׁסַּע מֵהַפֶּסַע עוֹבֵרֶת,
בְּהִימָנְעוּתָהּ נִקְבֵּרֶת.

בַּנֶּכֶר נִצְבָּטִים אֲנָשִׁים מִתְּצִלוּמִים, תַּחַת תַּלְפִּיּוֹת עוֹלָם נִמְצָא נוֹשְׂאוֹ קוֹדֵחַ.
נִצְרַב מְנוֹשֵׁק וּנְנָשֵׁק, וּפְתָאוֹם דּוֹלִים אַחֲרֵיּוֹת נִצְחוֹן בְּעִיר הַפֶּלֶךְ. צְחוֹק
וּמְדוֹן, נֶהָר וְגַדְם עַל אִם הַדֶּרֶךְ מִשְׁטִינִים בְּשֵׁאוֹן.

יְבוּתִיָּה נִחְלָבוּ בִּיבְבָה וְהַשְׁתַּרְעָה עַל אֶרֶץ לְמִלּוֹא פִישׁוּק אִיבְרִים. אֶרֶץ
נֶאֱנָסֶת הַפֶּכָה לְתִשׁוּקָה בְּמַגַּע הַעֲלָטָה, בְּרַפְיִין הַחוּשִׁים. מַגַּע הוֹד רוֹמְמוֹתוֹ,
מְלָךְ עֵלְיוֹן נִשְׁבֵּר בְּמַגַּע זַעִיר שֶׁל אֶצְבָּעָה, וְקוֹל גְּבִרִי שֶׁל דְּמַמַּת חֲצוֹת נֶאֱנַח
בְּהִישָׁבֵר תּוֹרְנֵי מִצְוֹת הַשֵּׁם.

קֶפְסוּלָה מְנוֹתֶצֶת בְּמוֹתִיָּה חוֹרְבָן, בֵּית שְׁנֵי מַזְדָּנָב אַחֲרֶיהָ, זְכָרוֹנוֹ יִיטוֹף
אֲרַגְמוֹן. פְּרָחִים, רֵאשִׁם שֶׁר שִׁיר לְבָנָה בְּרוֹם, וְרֵכֶס הָרִים נִמְצָא עַל פְּרֶשֶׁת
הַמַּיִם. בָּאוּ לְבַקְרָנוּ מְרַגְלִים מִדְּרוֹם.

אֲתָמוֹל וְגַם הַרְבֵּה מִתַּחַת לָזָה יִדְעֵתִיךְ. יִדְעֵתִיךְ שְׁלֹשׁוֹם, וְאֶךְ רְחוֹק מִכָּךְ
רְאִיתִי קֶטְרִים. הַיּוֹם בְּלִיל רְאִיתִי אִשׁ מִמְּלָאָה אֶת הַתְּכָנִים.
וְאֵת עֲמֻדָת, שֵׁם יִשְׁבֵּת וּכְעֵץ קֶרֶסֶת אֶסוּפָה. וְאֵת יִדְעַת, כְּפִי שְׁנִיחֶשֶׁת, שְׂאֵת
תּוֹצֵר מוֹחוֹת, תּוֹצֵרִי מוֹחַ שְׁלִי. קוּמִי וְחַזְרִי מֵאֶצֶל הָאֵילָנוֹת, לְשִׁבֶּת בִּי
בְּחִצְרוֹת עֵבָשִׁים.

כְּשֵׁאִין חֲשֵׁק וְאִין כּוֹחַ וְאִין שְׁלוֹה וּמְחֻשְׁבָּה. כְּשֵׁאִינְךָ יְחִיד, לֹא לְבַד. כְּשִׁמְתוֹךְ
כּוֹרַח שְׂאִינוֹ מִתּוֹךְ אֶהְבֶּה. מִיִן לְשֵׁם מִיִן.
הַתְּלַבָּטָה אִם לְחֻשׁוֹב פְּתוּיִחַ אוֹ סְגוּר. מָה שְׁבָטוּיִחַ – מְחֻשׁוֹף פְּתוּיִחַ.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

סוף התחיליות

כל 1 עובר דרך הקופה דו"ח עתיקות יומי מורחב מאגד מאגר נתוני השירות המטאורולוגי. מצב החומר קשה, אך יציב. מפת תמונות לזן מהלויה וירטואלית מניחה אותך לאנחות על כנפי השטיח. מפות סינופטיות נפרשות על דשא ההזה. תצפיות רום שיריך ושס"ה מיתריך עבשים כל שעה. חרוזיק מהבילים מפרסומי הרמאיות: משרות שורטות, מכרזים מופזים, דורשי שלומות, מרזי מבקרים נטושים.

הצפרדעים באלסקר מיבשות את תאי גופן ממים, ממלאות אותן גלוקזה, מאטות את קצב ליבן שפוסק לחלוטין. כך שורדים את תקופת המות מקפיא הדם, ובאביב תקומנה ויתלבבנה חדישות לצאת, או לפחות עד קץ ימיה, עזר טייקונאל.

מיטב השיר נזבך, אמת להמיתה. "כן, שמעי אנושות, עדיף להיות בחופשת מחלה ממך. להחלים בהלחם מהמלכים המלכים". סלב מפורסם – דמות היסטורית! ההיסטוריה שאלה שאלה, האתה התשובה? היזהר פן האלים לא ימירו אותך לכוכב אנדרומדה גאה והיסטרי.

חורפים קשים מסיתים את גשם החגבים הנראים כסערה במכ"ם העירה הלבנה, השמשית. כשעונת המשפצים תיגמר, הם ישונו לארצות הצובני של פיקושימה. שמעי זמזומם, טייקונאל, בעודך ספינה בסיפון מנדרך המקצין ודועך.

למאמי כמוך עדיף להישאר בצפונות מוחה הקודח, שהוא גרסה גברית שלך. לפחות הנוף צלוב מתאך היפה בבתולי הקדושה. תהני מלבדך הקוסמטי בגן עדן יפואי לזגי הטונה כחולת הסנפיר הקרושה.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

אֶלֶסְטִיּוֹת הַקֶּשֶׁת הַמְּנַתֶּרֶת
אֵזוֹן בֵּין הַקֶּרַח לְאֵשׁ. הָאוֹקֵינוֹס הַמְּצִיף אֶת אֵי הַמַּגְרָבִים מֵבִיא אֶת
הַכְּרִישִׁים הַלִּימוֹנִיִּים אֶל סֶרְטֵנֵי הַסֶּרְטוֹנִים הַנְּזִירִיִּים. הָעֵצִים הַגְּדוֹלִים יַעֲזְבוּ
בַּחֹפֶזָה לְהִיכֵן שֵׁשׁ מִזֶּן אֲנוּשֵׁי יוֹתֵר לְנִשְׁנֵשׁ.
הָאֵי יִהְיוּ בְּקֶרֶב לְגִבּוֹהַ יוֹתֵר. אִם אֵינָהּ אוֹהֵב אֶת מִזְגַּ הָאוִירָה, רַק הַמֶּתֶן
רָגַע. זֶה כָּל הַתּוֹרָה. שְׂתוֹק לְמֹוֹל אֶסּוּפֵת הַבְּרָקִים, יֵשׁ לְכָהּ הַשְּׁפָעָה נִיפְרֵת עַל
אוֹפֵי הַשְּׂרָפוֹת הַמְּחֻדָּשׁ אֶת הָעֵשֶׂב בְּעוֹד הַשׁוֹרְשִׁים נוֹתְרִים יְבֹשִׁים.

נִקְבַּת הָאֵלִיגָטוֹר תִּימְלֵט לַמַּיִם, אֶךְ הָעֵצִים הַמוֹכְחִים, כְּמוֹךְ יַבְעָרוּ בַתּוֹכְחָה.
יִשְׁרְדוּ כְּשִׁזְרָעֵיהֶם יִפְתְּחוּ בַחֹם. בַּתּוֹךְ יַמִּים צִימוּחַ חֲדָשׁ יוֹפִיעַ עַל צְמֻרוֹת
הַמְּסֻתֵרוֹת אוֹצֵר אֵינְקוֹבֵטוֹרֵי שֵׁל קֵן תִּינוֹקוֹת שְׂבָקָעוּ, וְאִימֵן בְּרִכּוֹת
תִּסְחַבֵּן לַמַּיִם.

קֶשֶׁה לְאֵזוֹן בֵּין צוּרְכֵי הַטֶּבַע וְהָאָדָם הַמֶּתוֹק, הַמִּתְחַרֵּים עַל חֻלְקֵם בְּמַיִם
בְּשֵׁל הַמְּדַבֵּר וְטוֹרְנָדוֹ פִּיצוּץ הָאוּכְלוֹסִיִּן. הַתְּרַחֲשִׁים הַצְּהוּבִים לְכָהּ
מִתְרַבֵּים. בְּרָגַע שֶׁהַצְּבָתוֹת תּוֹסֶרְנָה, הָאֲנָפָה תִּהְיֶה מְאֹרְחָתָה. שְׁמַעֲנֵי צִיד
לְקֵט צְרַכְנֵי, בְּרַךְ עַל כָּל מָה שֶׁתֹּאכַל, הַיִּשְׁמֵר מִכָּהּ שְׂבֻטָּעוֹת בַּעֲצָמָהּ לֹא
תִּהְיוּ לְאוֹכֵל מִנְחָם.

צְמָחִים קוֹלְטִים אוֹר, אֶךְ הַגִּיבְגִ'י יֵלֵד שְׁמֵשׁ שְׁחוֹר
הַנִּיטְיוֹן לְשַׁחֵז עֲצָמָה דְרָךְ מְבוֹךְ הַדּוֹרוֹת הַהִיבְרִידֵי אֵינּוּ אֶלָּא אֲשֶׁלִּיהַ שֵׁל
תּוֹכְנֵית הַרְבִּיָּה הַזִּיּוֹגִית. לַחִיּוֹת הָאָדָם הַקְּדָמוֹנִיּוֹת שֵׁל יוֹסְפוֹס פְּלִבְיוֹס כָּבֵר
הָיוּ עֲמָדוֹת פּוֹלִיטִיּוֹת – רוֹמְנְטִיקַת שְׁלִטוֹן הַגָּזַע וְאֲגָדוֹת בְּרִיאָה.
בְּטִיִּיקוֹנָאֵל וּבִשְׂבָתָאֵי תַחִים הַגְּנִטִיקָה הָאֲנוּשִׁית חֵי וְקִים, וּמֵאֲפֶשֶׁר לְשַׁבֵּט
גָּזַע הוּמְנֵי לְעֵילָא, שְׁלֹא יַחְמוֹל כְּדַבְרֵי קִיסֵר "עַל אָדָם, דָּת וּבְהֵמָה". וּבֵא
לְצִיּוֹנָה הַגּוֹעֵל.

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

לוחות מחוללים את רעש האדמה באזור ההפחתה מפעלי הפלדה בשפילד וילעסו ויירקו אותך עם 180 טון הנשלחים מעבר לגשר של מדינות הציר. הלחץ השמשי בכבשן וכמויות הגזים הצריכו עבודת צות כדי לנסות לאלף את הר הגעש. ארגון 8 אימהות הביע חששות לבטיחותך בתעשייה הכבדה: פיוח בפנים, סיכון ניצוצות, אידים רעילים, סחף מזדהם. תגלית מהממת: רק אנשים בעלי מוטיבציה יכולים לתפקד ולשרוד בכבשנים 6 ו-7 המגולענים, שהפכו זה מכבר לאתר תירות.. "מוכר לך, משורר"?

התותח הפואטי שנחצב מעבר לעננים מספק אש רוויה לכוחותיך המתפרצים, וננטש. שריד מכני, לא הייטקי מתקדם, לא תשדירית מעודכן, אך ממוקם במקום הנכון עפ"י תיאורית התור באוטובוס, הקובעת כי הנמצא בתור עלה יעלה. טוח רתע הקנה נע מעגלית במעלה ההר. קנהו ההיפופוטרמי המרעים נשזר למקומו במחיר חללים צעירים וקפואים. מיקום הקנה מקנה יתרון יחסי לתרמילי שירתך הניצצת. הכורח הוא אבי הימצאותך. מתוך שלא לשמה, נזירות זרותך באה לשמה של אשת אומת הנקמות. בויברטור תחבולות ספרותיות נשפת במכנה המשותף: "המרעיבו שבע, המשביעו רעב"!

גיליון 20

ינואר 2021, שבט ה'תשפ"א

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

וואטסאפ: 054-3371373

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il